

jeg skulde meget ønske, at, naar en saadan Bestemmelse blev givet; den da kom til at gaae ud paa, at de offentlige Begravelsespladser ganske vist skulde staae aabne for alle Klasser Døde, men at det tillige blev formeent Alle at foranstalte nogetformest religiøst Optog paa saadanne Steder. Dette staaer i Forbindelse med den Paragraph i Grundloven, som handler om offentlige Forsamlinger og Sammenkomster, under aaben Himmel, der kunne forbydes af Politiet. Der gives mange Leiligheder, hvor man under en meget ophidset Stenning kan benytte en Begravelse til særlige Siemød, og da det nu tillige er blevet en Skik, som jeg haaber vil vinde meere og meere Indgang, at de religiøse Ceremonier foretages i de religiøse Forsamlingshuse, altsaa under Tag, og det maaskee derved vil opnaaes, at Ligene efterhaanden kunde blive henbragte til Steder, hvor man deels kunde have et vaagent Siemød, at Ungen blev levende begravet, og deels med, at Eigene ikke forpested mange fattige Boliger ved at blive staaende i Hjemmet, saa kunde der maaskee derved aabnes Udsigt til en saadan Ordning, at alle religiøse Ceremonier kunde blive foretagne i Stilhed under Tag, og at derimod den offentlige Begravelse, Nedsænkningen i Graven, uden Forskjel fandt Sted paa den offentlige Begravelsesplads. Jeg er ikke af den, der nære, nogenformest Slags Frygt for Katholicismens Fremgang her i vore nordlige Lande; men hvis det skete, som den ærede Taler (R. Jensen) ønskede, saa var det jo ikke umuligt, at vi kunde faae at see Processioner med den helligge Jomfru Marie, og alt Saa-dant passere igjennem Gaderne, hvilket var et Syn, som jeg ibetmindste for mit Vedkommende helst vilde undgaae, naar jeg kunde.

Varfod: Som det vil være samtlige ærede Rigsdagsmænd i skrift Minde, havde jeg ønsket at gaae langt videre, end nærværende Lovforslag gaaer. Naar jeg imidlertid dog har sluttet mig til det Forslag, som her foreligger, saa har jeg ganske vist havt Grunde dertil, som ere at søge andet Sted end i min egen Overbevisning om, hvad der er rigtigt, og i min Tølelse af, hvad der burde finde Sted, og jeg skal derfor tillade mig ret alvorlig at opfordre

de ærede Herrer, der have antydet Muligheden af, at de ville stille Ændringsforslag i den ene eller anden Retning til nærværende Lovforslag, til at overveie, om det for Dieblisset vilde være skøgt og rigtigt at forsøge paa at gribe endnu Mere, og maaskee derved umuliggjøre, at vi faae det Mindre, som dog altid er et Fremskridt. Hvad den sidste ærede Taler udtalte, forekom mig at være i den Grad eiendommeligt og særligt, at jeg næsten kunde kalde det selsomt at skulle høre her i den danske Rigsdag næsten elleve Aar efter Grundlovens Vedtagelse saadanne Ytringer. Den ærede Rigsdagsmand synes ikke om de Optog, som allereede finde Sted ved de Medlemmers Begravelse, der høre til Folkekirken. Han skal have Lov til at lade være at synes derom, men han maa saa ogsaa tillade Andre, som enten finde sig tiltalte deraf eller opbyggede derved, at have deres Anstuelser. Han kunde ønske Indskrænkning i Friheden i saa Henseende, blandt Andet fordi en Begravelse og en Rigtale i bevægede Tider kunde benyttes i Siemød, som vare langt fjernede fra det Religiøse, benyttes, det syntes mig tydelig skinnede igjennem, hvad han sagde, i politisk Retning. Vi have seet, at noget Saa-dant kan stee andetsteds, og det kunde, som en Følge deraf, maaskee ogsaa stee her; men der er et gammelt Ord, som siger, at Misbrugen ophever ikke Brugen, og det er dog virkelig daarligt at ville tillaste Brønden, fordi En eller Anden kan drukne deri. Vil den ærede Taler være consequent, maa han mindes og sige, at mange andre Forsamlinger, f. Ex. Grundlovsfester, Festerne i Anledning af 6te og 25de Juli samt mange andre slige Fester kunne benyttes paa selvsamme Maade, derfor være ligesaa farlige, ligesaa uønskelige og derfor ligesaa fuldt burde forbydes; men jeg antager, at den ærede Rigsdagsmand ikke engang vil have Mod til at tænke Tanken saaledes ud, at han kommer til saadanne Resultater, hvor han ganske vist slet Ingen vil faae med sig. Jeg troer heller ikke, at han vil faae Nogen med sig paa det Standpunkt, hvorpaa han nu staaer, og jeg skulde ikke have insødegaaet ham, naar han ikke var kommen med sin sidste Ytring, den om Papismen; han frygtede vel ikke for, at Papismen skulde blive særdeles farlig i de nordlige Lande,